

אדרת רשב"ם

ר"ת אמרות דוב רוזנברג תלמיד רבינו שלמה ב"ר מרדכי
לזכר נשמת הגה"ק רבינו שלמה מזוועהיל זי"ע

בס"ד

פ' שמיני שנת היום כפר להם הקב"ה על ידי העגל לפ"ק גליון קמ"ג

מדור הנעשה ונשמע

ת"ל השתחררתי כבר מבידוד, וארבע בדיקות האחרונות כולן חזרו שלילי, וקבלתי אישור מהרופאים וממשרד הבריאות להסתובב בחוץ כאחד אדם, אבל עכ"ז אני לוקח זהירות יתר, ולא יוצא בלי מסכה וכפפות, ומנסה להיות כמה פחות בחוץ, כי אסור להכניס את עצמו ואת אחרים לידי סכנה.

לצערי הרב אחרוג ממנהגי חד פעמי, בתוכן מדור הנעשה ונשמע, כי חמי מורי ז"ל רבי גדליה סלומון, שבק חיים לכל חי בשנת הצ"ז לחייו, ביום שלישי שעבר עלינו, כ' ניסן, יומא דהילולא של המראה יחזקאל זי"ע, וחמי מורי ז"ל היה שורשו מצאצאיו אדמו"רי דעעש זי"ע, ולכן אכתוב כמה שורות לזכרונו, הוא הגבר אשר שמע כמעט לפני יובל שנים, ממצוקות אברכי הכולל שלא מצליחים לממן ולשלם החובות במכולות בשביל אוכל הבסיסי כגון לחם וחלב וכו', וכאשר רק שמע זאת מאד נגע ללבו, ועל אתר במקום - אומר ועושה, החליט שצריכים לייסד צרכנייה לאברכי הכולל במחיר הקרן ללא ריווח, ואכן הוא היה המיזם והמארגן וגייס עמו עוד כמה עסקנים לשותפים וייסדו את ה"כולל גראסערי" שהפך להיות מוסד ענק של חסד הידוע בשער בת רבים, גם היה מראשוני העסקנים בארגון תומכי שבת, לשלוח ערכות שבת למשפחות שאין להם מאיפה להשיג אוכל לשבת קודש, ר' גדליה ז"ל עמד לימין הרה"ג הגדול רבי שניאור קוטלר זצוקלה"ה בהנהלת ישיבת בית המדרש גבוה - הישיבה של אלפי בחורים כל מחזור, והיה חבר וועד ההנהלה הרבה שנים, שנים על גבי שנים כיהן כנשיא בית יעקב, אשר בכל שנה יצאו אלפי תלמידות, כל ימיו עסק בבניית מקוואות טהרות, ואפשר לומר בלי שום גוזמה, שרוב היהדות החרדית באמריקה חייבים את יהדותם ושמירת תורה ומצוות לזכותו, כאשר הרבי כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק מוה"ר יעקב מספינקא זצוקלה"ה רצה לייסד תלמוד תורה וישיבה, למי פנה, ניחשתם טוב, פנה לרבי גדליה ז"ל, ואכן עומד לו לזכותו שעזר בכל רמ"ח ושס"ה להקים ולייסד המוסדות הקדושים ספינקא בבורו פארק לשם ולתפארת המנוהל היום ע"י בנו כ"ק מרן אדמו"ר מוהר"נ מספינקא שליט"א, והקשר עוד התחיל לפני כן, כאשר כל שבוע היה שם בצד לחיסכון כמה דולרים עד כדי שיהיה לו מספיק כסף לקנות לעצמו שולחן וכסאות לפינת אוכל במטבח שלא היה לו, אבל כששמע שהרה"ק כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק מוה"ר יעקב מספינקא זצוקלה"ה מתכוון להקים קריה בפתח תקווה, לקח את כל כספו שהכין בשביל הריהוט ומסרן להרבי מספינקא, ונשאר עד יומו האחרון בשולחן ובכיסאות פשוטות מאד, בשביל עצמו לא פרגן כלום, כל ימיו חי בהסתפקות במועט שבמועט, חיים צנועים בדירה פשוטה מאד, פזר נתו לאביונים, ואפילו שהתוכנית של הקריה לא הצליח ולא יצא לפועל, שמח כל ימיו בזה זכות שהיה יכול להיות שותף לעזור להרבי מספינקא זצוקלה"ה, כאשר האדמו"ר הגה"ק מסאדנווא זצוקלה"ה רצה לבנות מקוה בבית המדרש שלו בבורו פארק, הוא הגבר אשר לקח על עצמו את כל הפרויקט ונתן סכומים גדולים, והתרים גם את חבריו, ולא שקט ולא נח, עד שראה את המלאכה על המוגמר לפאר ולתפארת, חשוב לציין כל מה שעבד בעסקנות כל ימי חייו הי' שלא על מנת לקבל שכר, לא רק זאת, אלא תמיד הוסיף מהונו להיות שותף במעשיו הדגולים.

היה מקורב מאד לכל גדולי ישראל, הגאון רבי משה פיינשטיין זי"ע, האדמו"רים מגור, בעלזא, וויזניץ, באבוב, רדאמסק, אלכסנדר, סקוליא, סטיטשין, אמשנוב, ובעללעד זי"ע, ועוד ועוד וכו' וכו', ואכן כמים הפנים לפנים, כולם הושיבו לו בחביבות יתר וכיבדו אותו מאד, בשנים האחרונים קבע מקום תפלתו בימי החול בביהמ"ד ליזענסק, ובשבת קודש וימים טובים בביהמ"ד בעללעד, לקיים ארז"ל במסכת ברכות, לשמוע אל הרנה ואל התפלה, במקום רנה שם תהא תפלה (ברכות ו.), כי רוב שעות היום ישב והגה

בתורה הקדושה בכולל שבביהמ"ד בעללעד, [וראוי לציין שכמעט עד ליומו האחרון ישב ולמד גמרא רש"י ותוס' בהתמדה רבה, ובמתיקות בניגון כמו עלם צעיר בן ארבע עשרה ובן חמש עשרה, ממש כיום נתינתה מסיני], ואכן זכה להיטמן ולהיקבר לימינו של רבו האדמו"ר מוה"ר יוסף טוסיג מבעלעד זי"ע, רק בימים הנוראים התפלל בביהמ"ד ליזענסק, כי האדמו"ר מליזענסק כשייסד בית מדרשו, בחר בר' גדליה ז"ל להיות בעל מקרא בתקיעות, ובטוח אני בזאת, שגם בשמים בגן עדן יכבדו אותו להיות בעל מקרא, שיכריז בשמים תקע בשופר גדול לחירותנו, שניגאל פעם ולתמיד בגאולת עולם בביאת משיח צדקינו במהרה.

זכה עוד להסתופף אצל הכנסת יחזקאל מדעעש זי"ע, ואחרי שברח מגיהנם של מזרח אירופה בימי הזעם ודרך רגליו על אדמת קודש בארץ ישראל, מיד התחבר בלב ובנפש לכ"ק מרן אדמו"ר הדמשק אליעזר מוויזניץ זי"ע, היה מכתת רגליו להשתתף בתפילות ובשולחנות הטהורות אצל המלאך אלקים קדושת אהרן מבעלזא זי"ע כאשר שהה בשכונת קטמון בירושלים עיה"ק, ואח"כ כאשר כ"ק מרן אדמו"ר בעל שפע חיים מצאנז זי"ע ייסד את קרית צאנז בנתני'ה, נסע להשתתף במעמד הנחת אבן הפינה, ולמחרת זכה להצטרף לפמליה של הרבי ולנסוע אתו יחד במטוס לארה"ב, והרבה היה נוהג להצטרף לידידו הרב יוסף בנימין וויליגר זצ"ל נאמן ביתו של כ"ק מרן אדמו"ר בעל שפע חיים מצאנז זי"ע, לבא ביחד לשיעורי חומש רש"י ביוניאן סיטי לשמוע דברי קודש דברים חוצבים להבות אש יוצאים מפי כהן גדול כ"ק מרן אדמו"ר בעל שפע חיים מצאנז זי"ע, ובימי זקנו היה רגיל ללמוד בשיעורי חורש"י אשר מודפס בספרי שפע חיים, והיה מצטט הרבה מילי מעלייתא משם.

ר' גדליה ז"ל היה חדשן בפרפראות מתוקות בכל קצווי התורה, רק לפני כמה שבועות, כאשר היית אצלו אחרי פורים, שח לי ואמר, מה הי' הענין שבנ"י היו קושרים את השה אשר הכינו לקרבן פסח לכרעיה של המטה ד' ימים לפני פסח, ברם השה הי' העבודה זרה של המצריים, והרי נעבד דפלח להו המצרי, אין ישראל יכול לבטל, רק גוי בעצמו יכול לבטלו, ולפיכך כל יהודי היה קושר את השה לכרעיה של המטה, וכאשר שכינו המצרי עבר וראה זאת, ראה את האליל שלו מקושר לכרעיה דמטה, מלך אסור ברהטים (שיר השירים ז:ו), חוסר אונים ואזלת יד, ובלתי יכולת להשתחרר את עצמו, ביום ההוא אבדו עשתנותיו, אמר לעצמו, איזה אליל זה, אין זה אלא כלום, וכך ביטל את העבודה זרה שלו, וא"כ כבר שפיר היה היהודי יכול להקריבו לקרבן פסח, כיון שהגוי כבר בטלו, וחידש עוד כהנה וכהנה פירושים פה ושם, ועל כל ענין שדברנו, תמיד היה לו איזה חידוש והברקה מתוק מדבש,

רבי מאיר הוה דייק בשמא (יומא פג:), שמו היה רבי גדליה, מלשון גדלו לה' אתי ונרוממה שמו יחדיו, וזה באמת הי' התכונה שלו, וידוע מה שכתבו המפורשים לפרש המקרא ה' בציון גדול ורם הוא על כל העמים דיש חילוק בין גדול ובין רם דהנה עוף אשר יעוף למעלה שייך לומר כי הגביה למעלה על זה נופל הלשון רם אבל לא גדול ותיבה גדול על דבר בעצמותו מי שגבוה מן הארץ ועד למעלה שייך לומר שהוא גדול כמו על אדם גדול כענקים או על הבית הגדול או על האילן זה החילוק בין גדול ובין רם, והנה לפי דמיון של העמים, השי"ת אינו משגיח בעולם התחתון, וא"כ הוא בבחינת רם, אבל אנו אומרים כי הוא משגיח בתחתונים לפיכך הוא אצלנו בבחינת גדול וזה פירוש הפסוק ה' בציון גדול בבחינת גדול ורם הוא על כל העמים ואצל העמים הוא בבחינת רם, הניח אחריו בנים ובני בנים יראי השם עוסקים בתורה ובמצוות תדירא, וזכה להסתלק ביום הילולא של המראה יחזקאל כ' ניסן לשנת גדלו לה' אתי הא רבי גדליה לפ"ק, חבל על דאבדין ולא משתכחין, יהי זכרו ברוך לעד.

מדור הדרוש

ותמן תנינן במסכת מגילה, ויהי ביום השמיני, ותניא אותו היום היתה שמחה לפני הקב"ה כיום שנבראו בו שמים וארץ, כתיב הכא ויהי ביום השמיני, וכתיב התם ויהי ערב ויהי בקר יום אחד (מגילה י:).

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולזנוו ולזקני ישראל, ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני ה', ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה, וקור ואיל לשלמים לזבח לפני ה' ומנחה זלולה צמנן כי היום ה' נראה אליכם (ויקרא ט:א-ד).

ועל הפסוק קח לך עגל בן בקר לחטאת פירש"י ז"ל, קח לך עגל, להודיע שמכפר לו הקב"ה ע"י עגל זה על מעשה העגל שעשה (רש"י).

ומקורו טהור במדרש תנחומא, ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר, ולמה לא אמר לו פר אלל עגל, לפי שע"י העגל נתפקקה הכהונה בידך, ובעגל היא מתבססת בידך, ולא עוד, אלל אלל יהו ישראל אומרים יש להם עונות ממעשה העגל, לפיכך אמר לו הקב"ה, אף הם יקריבו עגל, ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל, שידעו הכל שנתכפר להם על מעשה העגל, אמר הקב"ה, בעולם הזה נתכפר להם ע"י קרבן, ולעולם הבא אני מוחה עונותיהם אלל בקרבן, שנאמר (ישעיה מג:כה) אנכי אנכי הוא מוחה פשעיד למעני (תנחומא פ' שמיני פרק ד').

ותמן תנינן במסכת יומא, תניא, קח לך משלך ועשה לך משלך, ויקחו אליך משל כבור דברי רבי יאשיה, רבי יונתן אומר, בין קח לך בין ויקחו אליך משל כבור, ומה תלמוד לומר קח לך, כביכול משלך אני רואה יותר משלהם (יומא ג:).

ובירושלמי ריש מסכת יומא, אמר רב תנחום בר יודן, ותני לה כל שבעת ימי המילואים היה משה משמש בכהונה גדולה ולא שרתה שכינה על ידיו, וכיון שלבש אהרן בגדי כהונה גדולה ושימש, שרתה שכינה על ידיו, מה טעמא, כי היום ה' נראה אליכם (ירושלמי יומא פ"א ה"א).

ול"ב והרי מנינו בפרשת וארא, הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על לבאתם (שמות ו:כו), ופירש"י ז"ל, הוא אהרן ומשה, יש מקומות שמקדים אהרן למשה, ויש מקומות שמקדים משה לאהרן, לומר לך ששקולין כאחד (רש"י), וא"כ ששקולים היו, למה באמת כאשר משה רבינו שימש בכהונה גדולה לא שרתה שכינה על ידיו, ורק אלל אהרן אחר שלבש בגדי כהונה שרתה השכינה על ידיו.

ונל"פ בעזרהש"ת עפ"י מש"כ בירושלמי, אין מושחין כהנים מלכים על שם לא יסור שבט מיהודה, אמר רב חייה בר אדא, על שם למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל (דברים יז:ב), מה כתיב בתריה, לא יהיה לכהנים הלויים (ירושלמי שקלים פ"ו ה"א, סוטה פ"ה ה"ג, הוריות [טו:]).

וע"ז הסביר כ"ק מרן אדמו"ר בעל שפע חיים מלאנז זוקללה"ה ז"ע בטוב טעם ודעת בישראל סבא דרוש ליל ש"ק פ' משפטים וזלה"ק, וי"ל ג"כ מלתא בטעמא, דכיון דכהני שלוחא דידן – אלל מלך שלוחי מן שמיא – כי לה' המלוכה וממליך מלכים, וכדכתיב בשלמה וישב על כסא ה' (מלכים א' כט:בג), ומכיון שהמלוכה

במעלה יותר גדולה, אין ראוי להתערב בו הכהונה שהוא שלוחי דידן, יהי' איך שיהי' – יש לנו סמיכות דקראי לאי אפשר להיות כהן ומלך ביחד (ישראל סבא חלק א' ירחון י'), עכלה"ק ודפח"ה.

וי"ל בדרך פטופטי לאורייתא, להרי משה רבינו ע"ה היה מלך, וכיון שאין מושחין כהנים מלכים, לפיכך כאשר משה רבינו שימש בכהונה גדולה לא שרתה שכינה על ידיו, ורק אלל אהרן אחר שלבש בגדי כהונה שרתה השכינה על ידיו.

ואיתא בספר בנין דוד פ' נח וזלה"ק בא"ד, ונדע דברי השלה"ק והמפרשים ז"ל דכתוב תשב אנוש עד דכ"א ר"ת **לם כפירה אשת איש**, לאי אמרינן עד ועד בכלל מועיל תשובה גם בעצירות אלו, אלל אי אמרינן ולא עד בכלל אינו מועיל תשובה על עצירות אלו עכ"ד, וכבר כתבו המפרשים דלמאן לאמר לתשובה קודמה לצריאת עולם גדול כחה ומועיל תשובה גם על עצירות הנ"ל, והנה במדרש (בראשית רבה א, ד) מנה ששה דברים שקודמו לצריאת העולם ורבי אהבה בר זעירא אומר אף התשובה שנאמר בטרם הרים יולדו – מאותה שעה – תשב אנוש עד דכא עיי"ש, וכתב ביפה תואר דפליגי אי דרשינן סמוכין, דמאן לאמר הראשון לא דרוש סמוכין ותשב אנוש עד דכ"א אינו דבוק עם בטרם הרים יולדו, ור' אהבה בר זעירא ס"ל דרשינן סמוכין, וכתוב בטרם הרים יולדו וכו' תשב אנוש עד דכא, שמע מינה לתשובה קודמה לצריאת העולם עכ"ד (בנין דוד פ' נח אות כ"ז).

ולכאורה האיד מועיל תשובה, הלוא ה' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלך ולא שמעו בתורתו (ישעי' מב:בד), ברם לפי רבי שמעון דס"ל דדבר שאינו מתכוין מותר, וגלוי וידוע לפניך שראינונו לעשות רעונך (ברכות יז:), וכשאזלינן בתר מחשבה לא חטאנו כלל וכלל, כי יארנו אונסנו, ובאמת יש לזה הוכחה, כי הלל כל יהודי ויהודי מוכן ומזומן בכל עת ובכל רגע למסור את נפשו ונשמתו על קדושת השם, וכמו שאיתא בספה"ק תולדות יעקב יוסף וזלה"ק, ומשל א' שמעתי, שאמרה אשה א' מק"ק מעזבזי בלשון רוסיא, יפה בחרנו לנו את אלקינו אלל גם השי"ת יפה בחר בישראל, שהרי פייבש איש קל ומקדש השי"ת וכו' (תולדות יעקב יוסף פ' בא), וא"כ בתוך תוכיות של האדם לא רואה לחטוא, ולכן מועיל תשובה, וכמש"כ הרמב"ם ז"ל בהלכות גירושין, מי שהדין נותן שכופין אותו לגרש את אשתו ולא ראה לגרש, בית דין של ישראל בכל מקום ובכל זמן מכין אותו עד שיאמר רואה אני, ויכתוב הגט והוא גט כשר וכו', מי שתקפו יארו הרע לבטל מצוה או לעשות עבירה, והוכה עד שעשה דבר שחייב לעשותו או עד שנתרחק מדבר שאסור לעשותו, אין זה אנוס ממנו, אלל הוא אנוס עצמו בדעתו הרעה, לפיכך זה שאינו רואה

לגרש, מאחר שהוא רוצה להיות מישראל, רוצה הוא לעשות כל המלות ולהתרחק מן העבירות, ויכרו הוא שתקפו, וכיון שהוכה עד שתשק יכרו ואמר רוצה אני, כבר גרש לרצונו (רמב"ם הל' גירושין פרק ב' הלכה כ').

ובפרק ה' למסכת יומא, תניא רבי אליעזר אומר, עולם מאמלעיתו נברא וכו', רבי יהושע אומר, עולם מן הלדדין נברא וכו' (יומא נד:).

ותמן תנינן בפרק קמא למסכת חגיגה, אמר ריש לקיש, בשעה שברא הקב"ה את הים, היה מרחיב והולך, עד שגער בו הקב"ה ויבשו, שנאמר (נחום א:ד) גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב, תנו רבנן, בית שמאי אומרים, שמים נבראו תחלה ואחר כך נבראת הארץ, שנאמר בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ, ובית הלל אומרים, ארץ נבראת תחלה ואחר כך שמים, שנאמר ביום עשות ה' אלוקים ארץ ושמים (חגיגה יב).

וכבר הלכו בה הגמושות, דהא בהא תליא, דאם שמים נברא תחילה, אז מן הלדדין נברא העולם, היינו קודם נברא שמי השמים ואח"כ נבראת הארץ, ואם הארץ נבראת תחילה והיה מרחיב והולך, אז מאמלעיתו נברא העולם, והנה השמים היא דבר רוחני ושמימי, ואם השמים נברא תחילה, א"כ אמרינן בתר האורה והמחשבה אזלינן, משא"כ הארץ היא בעולם העשייה, ואם ארץ נבראת תחילה, א"כ בתר החומר והמעשה אזלינן.

וידוע מש"כ בספר שו"ת פנים מאירות, וזלה"ק, קשיא לי, הא דמבעי לן בנדריים דף ל"ה ע"ב הני כהני אי שלוחי דידן הוי או שלוחי דרחמנא נינהו, ותמי' לי, אמאי לא פשיט מצרייתא דאיתא בפ"ק דחולין (יג:) איש איש, מלמד שמקבלים נדרים ונדבות מכותים, וק"ל אין שליחות לכותי וכו', וא"כ איך הי' כהנים יכולים להקריב קרבנם – אי שלוחי דידן נינהו, הא כותי לאו בני שליחות נינהו ואין הישראל נעשה שליח לכותי, אלא ע"כ שלוחי דרחמנא נינהו, וכריך לומר לגבי נדרים, באמת פשיט ליה דהוי שלוחי דרחמנא, ולא מצעי' להש"ס אלא לגבי ישראל אי שלוחי דידן או שלוחא דרחמנא וק"ל (שו"ת פנים מאירות ח"ב סימן קי"ט), ובספה"ק אור חדש, דקושיית הפנים מאירות הנ"ל אפשר ליישב, דהצרייתא דמרבא איש איש שעכו"ם נודרים נדרים ונדבות, קאי למאן דלא ס"ל דברה תורה כלשון בני אדם, אבל למ"ד דברה תורה כלשון בני אדם, לא דרשינן מאיש איש לרבות עכו"ם, וקא בעיי דהכא למאן דאמר דברה תורה כלשון בני אדם, עיי"ש (אור חדש קידושין בג:).

והנה המחלוקת אי אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם או לא, תלוי במחלוקת אי אמרינן עד ועד בכלל או עד ולא עד בכלל, דכתב המחבר ראובן הוליא שטר

חוב על שמעון שזמנו חמישה בניסן, ושמעון הוליא שובר שנכתב בחמשה בניסן כתוב בו שמחל ראובן לשמעון כל תביעות שהיו עליו עד אותו היום, ראובן גובה שטרו, דבלשון העולם עד ולא עד בכלל (מחבר בשו"ע חו"מ סימן מ"ג סעיף כ"ז).

ואיתא בספר יקהל שלמה, על מה שדרשו חז"ל (יומא כא:): עה"פ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח, אע"פ שאש יורדת מן השמים מורה להביא מן ההדיוט, הרבינו בחיי כתב הטעם שמורה להביא אש מן ההדיוט הגם שיורדת אש מן השמים, כדי להורות שהכהנים שלוחי דידן ולא שלוחי דרחמנא (יקהל שלמה פ' וישב).

אבל שמעתי פעם מהרה"ג ר' יחיאל צוים שליט"א עוד טעם, בשם הרה"ג ר' מרדכי קאליניע זצ"ל במכתבי תורה אשר הרבה לפלפל עם הגאון מרוגוטשוב זי"ע, דלהכי מורה להביא אש מן ההדיוט, כי בעינן שיהיה משל כבור, כמו הקרבן והעלים לריכין להיות משל כבור, כמו כן האש כריך להיות משל לציבור, ודפח"ח, ונמלא דאי אמרינן – כהני שלוחי דידן, י"ל הטעם למה מורה להביא אש מן ההדיוט, כדי להורות שכהני שלוחי דידן, משא"כ אי אמרינן דכהני שלוחי דרחמנא, א"כ עכ"ל הטעם כנ"ל משום דבעינן שיהיה משל לציבור.

והאיך שאמר הכתוב, ויהי ביום השמיני וכו', ודרשו רז"ל, אותו היום היתה שמחה לפני הקב"ה ביום שנבראו בו שמים וארץ, והקדים שמים לארץ, א"כ חזינו דבתר מחשבה אזלינן, וא"כ ספיר מהני תשובה אפילו על עבירות החמורות ביותר, ואמרינן עד ועד בכלל, ולא דברה תורה כלשון בני אדם, וספיר דרשינן איש איש שעכו"ם נודרין נדרים ונדבות מישראל, ועכ"ל כהנים שלוחי דרחמנא, וא"כ הסבה למה מורה אש מן ההדיוט היא כי כמו הקרבן והעלים לריכין להיות משל כבור, כמו כן האש כריך להיות משל לציבור, אבל לא מפני שכהני שלוחי דידן, לפיכך קא ממשיך ואזיל הכתוב, ויאמר אל אהרן קח לך, ודרשינן בין קח לך בין ויקחו אליך משל כבור, וכיון דמהני תשובה אפילו על ע"ז, לכך קא ממשיך ואזיל הכתוב עגל וכו', ודרשו רז"ל להודיע שמכפר לו הקב"ה ע"י עגל זה על מעשה העגל שעשה, וכיון דמהני תשובה אפילו על עבירות החמורות ביותר, א"כ בפסוקים בטרם הרים יולדו וכו' תשז אנוש עד דכא דרשינן סמוכין, וכיון דדרשינן סמוכין א"כ אמרינן אין מושחין כהנים מלכים, ולפיכך אעפ"י שמה ואהרן שקולים היו, אעפ"י כששימש משה רבינו בכהונה גדולה כל אותן שנת ימים, לא שרתה שכינה על ידיו, ולפיכך קא סמיך ליה, כי היום ה' נראה אליכם, ומכאן ילפינן רק כאשר לבש אהרן בגדי כהונה גדולה ושימש, רק אז שרתה שכינה על ידיו, והבן.